گزارش خبر
NEWSREPORT
کد خبر: ۵۳۴۷۷۰
پنج شنبه ۴ تیر ۱۴۰۵ ۱۹:۱۵

جام جهانی ۲۰۲۶؛ چرا کریستیانو رونالدو هنوز مهم‌ترین داستان فوتبال دنیاست؟

جام جهانی ۲۰۲۶ فقط یک تورنمنت دیگر برای کریستیانو رونالدو نیست. این رقابت‌ها بیشتر شبیه آخرین فصل از کتابی هستند که دو دهه است میلیون‌ها نفر در سراسر جهان آن را ورق می‌زنند؛ کتابی که در آن یک نوجوان پرتغالی از خیابان‌های مادیرا برخاست، رکوردها را یکی پس از دیگری شکست و حالا در ۴۱ سالگی هنوز حاضر نیست صحنه را ترک کند.

به گزارش شبکه خبری مدیران نابغه، برای بسیاری از بازیکنان، حضور در یک جام جهانی رؤیاست. برای رونالدو اما جام جهانی به بخشی از هویت او تبدیل شده است. او نسلی را دیده که آمده‌اند و رفته‌اند؛ از رونالدو نازاریو و زیدان گرفته تا مسی، امباپه و هالند. با این حال نام کریستیانو همچنان در مرکز توجه باقی مانده است.

جام جهانی ۲۰۲۶؛ فراتر از اعداد و رکوردها

رونالدو در دیدار پرتغال مقابل ازبکستان نه فقط به خاطر گل‌ها و تأثیرش در زمین، بلکه به خاطر پیامی که به فوتبال جهان فرستاد، مورد توجه قرار گرفت. پرتغال پس از یک نمایش نه‌چندان قانع‌کننده در بازی قبلی، این بار مقتدرانه ظاهر شد و کاپیتان خود را در قلب اتفاقات مسابقه دید.

اما شاید زیباترین تصویر مسابقه، نه یکی از گل‌ها، بلکه صحنه‌ای بود که در آن پشت توپ ایستاد، بدنش را برای شوت آماده کرد و همه تصور کردند قرار است یک ضربه دیگر از شماره ۷ افسانه‌ای را ببینند. مدافعان و دروازه‌بان روی رونالدو متمرکز شدند، اما در آخرین لحظه بازیکنی دیگر ضربه را زد و توپ وارد دروازه شد.

در آن چند ثانیه، رونالدو حتی بدون لمس توپ هم مرکز ثقل زمین بود. همه نگاه‌ها به او دوخته شده بود و همین تمرکز، فضا را برای گلزنی هم‌تیمی‌اش فراهم کرد. لحظه‌ای ساده اما معنادار؛ تصویری از فوتبالیستی که دیگر فقط با گل‌هایش تعریف نمی‌شود، بلکه با تأثیری که بر جریان بازی می‌گذارد.

وقتی از رونالدو حرف می‌زنیم، واقعاً از چه حرف می‌زنیم؟

بزرگ‌ترین رقیب رونالدو در جام جهانی ۲۰۲۶ نه آرژانتین است، نه فرانسه و نه برزیل؛ بزرگ‌ترین رقیب او زمان است.

سال‌هاست کارشناسان پایان او را پیش‌بینی می‌کنند. بعد از هر افت، بعد از هر بازی بدون گل و بعد از هر شکست، موجی از تردیدها شکل می‌گیرد. اما رونالدو در تمام دوران حرفه‌ای خود نشان داده که استاد بازگشت است؛ بازیکنی که بارها از او عبور کرده‌اند و بارها دوباره در مرکز توجه ایستاده است.

شاید حقیقت این باشد که او دیگر آن مهاجم ۲۵ ساله‌ای نیست که با سرعتی خیره‌کننده مدافعان را جا می‌گذاشت. شاید تعداد استارت‌ها کمتر شده باشد و شاید بدنش دیگر همان بدن سال‌های جوانی نباشد. اما چیزی که هنوز از او گرفته نشده، عطش پیروزی است؛ همان نیرویی که باعث شده در چهارمین دهه زندگی‌اش همچنان در بزرگ‌ترین صحنه فوتبال جهان نقش اول را بازی کند.

وقتی از رونالدو حرف می‌زنیم، فقط درباره آمار، رکورد و تعداد گل‌ها صحبت نمی‌کنیم. درباره انسانی حرف می‌زنیم که سال‌هاست با غیرممکن‌ها مبارزه می‌کند. بازیکنی که هر بار گفته شد تمام شده، راهی برای اثبات خلاف آن پیدا کرد.

جام جهانی ۲۰۲۶ شاید آخرین جام جهانی او باشد؛ آخرین فرصت برای لمس جامی که همیشه در رؤیاهایش حضور داشته است. اما حتی اگر این رؤیا به واقعیت تبدیل نشود، چیزی از عظمت داستان او کم نخواهد شد.

زیرا برخی بازیکنان با جام‌هایی که می‌برند در تاریخ می‌مانند و برخی دیگر با داستانی که خلق می‌کنند.

کریستیانو رونالدو مدت‌هاست از مرز یک فوتبالیست عبور کرده است. او به نمادی از اراده، جاه‌طلبی و مقاومت تبدیل شده؛ نمادی که هنوز هم می‌تواند میلیون‌ها نفر را پای یک مسابقه بنشاند.

و شاید به همین دلیل است که در هر بازی، وقتی شماره ۷ پرتغال به سمت توپ قدم برمی‌دارد، جهان هنوز برای چند ثانیه نفسش را حبس می‌کند.